

Mycket sten i Borgholm

Särskild arkeologisk utredning steg 2 2011

Borgholm II:1 m fl, Borgholm socken, Borgholm kommun

Ulrika Söderström

KALMAR LÄNS MUSEUM
Arkeologisk rapport 2011:14

Mycket sten i Borgholm

Särskild arkeologisk utredning steg 2 2011

Borgholm II:1 m fl, Borgholm socken, Borgholm kommun

Författare	Ulrika Söderström
Copyright	Kalmar läns museum
Redaktion	Per Lekberg, Seija Nyberg
Kartor	Publicerade i enlighet med tillstånd 507-98-2848 från Lantmäteriverket
Förlag	Kalmar läns museum
ISSN	1400-352X

Abstract

Keywords: Borgholm, Öland, Bronze Age, Early Iron Age, Blå Rör, hearths

In April 2011, Kalmar county museum performed an archaeological investigation at Borgholm, Öland. The cause for the investigation was a planned building project. The results showed that only one smaller area

within the eastern part of the investigation site contained remains of archaeological interest. The remains consisted of a hearth, 2x2 m, and a fragmented posthole. No artifacts were collected during the investigation.

Innehåll

Sammanfattning	7
Inledning	8
Topografi	9
Genomförande	13
Resultat	15
Tolkning och åtgärdsförslag	20
Referenser	21
Tekniska och administrativa uppgifter	22
Bilagor	23

Karta över Kalmar län med undersökningsområdet markerat.

Sammanfattning

Inför planerad nyetablering inom det område i Borgholm som kallas Triangeln, utförde Kalmar läns museum en särskild arkeologisk utredning på uppdrag av Borgholms kommun. Uppdraget genomfördes under våren 2011. Utredningsområdet, vars yta uppgick till ca 65 000 m² ligger i den nordöstra delen av Borgholms stadsäga i det område som idag kallas för Dovreviken. Fornlämningarna i området domineras främst av det s.k. Blå rörs-området med det stora bronsåldersröset Blå Rör (Raä 19:1) som ligger strax nordost om utredningsområdet. I närområdet finns även en rad registrerade stenåldersboplatser.

Utredningen visade att det endast finns anläggningar av arkeologiskt in-

tresse inom de norra delarna av det östra området. Här framkom ett stolphål samt en närmast rund härd, ca 2,2 m i diameter. I ytan fanns en hel del sot och förekomst av skörbränd och skärvig sten kunde noteras. Härden var anlagd i ett lager av beige, svallad sten som påminner om det strandvallslager som överlagrar stenålderslämningarna i Köpingsvik (Raä 215), knappt 2,5 km öster om den här aktuella platsen.

Trots att fast forn lämning berörs av arbetsföretaget anser Kalmar läns museum att vidare undersökningar är omotiverade. Länsstyrelsen i Kalmar län beslutar om vidare åtgärder.

Inledning

I samband med att Borgholms kommun planerar nyetablering av ett område vid den norra infarten till Borgholm för handel och service genomförde Kalmar läns museum en särskild arkeologisk utredning, etapp II, på platsen. Utredningsområdets yta uppgick till ca

65 000 m². Utredningen genomfördes under tre dagar i april 2011. Ansvarig i fält var projektledare Ulrika Söderström som också ansvarat för rapportarbetet. Deltog i fält gjorde även antikvarie Nicholas Nilsson.

Topografi

Topografi

Utredningsområdet ligger i den nordöstra delen av Borgholms stadsäga i den del som idag kallas för Dovreviken. I början av 2000-talet etablerades ett nytt bostadsområde här med strandnära tomter som nu ligger direkt norr om, och i anslutning till, det område som var föremål för utredning.

I nordost gränsar utredningsytan till ett större rekreativområde med badstrand och camping, strövområde samt fornlämningsområdet Blå Rör (Raä 22:1) som ligger direkt norr om ytan. I väster gränsar området till ett större bostadsområde och bortom denna ligger en badplats och ett stugområde som kallas Sjöstugorna. I söder avgränsas ytan av den norra infarten till Borgholm samt av den trafikplats som leder trafiken via väg 136 vidare från Borgholms kärna mot Köpingsvik (fig.1).

Utredningsområdet utgörs av två ytor som tillsammans uppgår till ca 65 000 m². Terrängen kan beskrivas som kuperad och mycket blockrik med flera sankpartier (fig.2). Båda delområdena har varit bevuxna med tät skog och i stora delar av det östligaste området har en sammanvuxen matta av nypon, slån och andra taggväxter brett ut sig vilket gjorde området svårtillgängligt även efter att röjning skett. Den norra delen av detta område, vilken gränsade till cykelvägen som löper mellan Borgholm och Köpingsvik, var mycket sank på sina håll med ett par partier med stående vatten. I öster sluttade området svagt uppåt och här blev marken allt hårdare och kompaktare i sin sammansättning vilket också märktes vid

schaktningen. I den nordligaste delens sluttning mot väster fanns ett klapperstenslager som blev synligt vid schaktningen som till stor del påminner om det som finns på stora delar av den vikingatida-tidigmedeltida boplatsytan i Köpingsvik (se även under delen *Resultat* i denna rapport). Inom delområdet fanns även ett flertal mindre ytor som var belamrade med stora stenblock vilket medförde svårigheter för maskinen att ta sig fram.

Det västliga delområdet ligger inkilat mellan väg 136, den norra infarten till Borgholm, och den cykelväg som förbinder Borgholm och Köpingsvik med varandra. Området var bevuxet med både barr- och lövträd som inför utredningen röjts upp genom att skapa två parallella korridorer löpande i öst-västlig riktning (fig.3). I detta område delades ytan även upp av två stenmurar som löpte i nord-sydlig riktning. Området hade inte samma sankpartier som den östliga ytan vilket kan förklaras av att höjden över havet i hela området varierar mellan 2-10 m.

Fornlämningssbild

Närområdet kring utredningsplatsen är rikt på fornlämningar från i stort sett samtliga förhistoriska perioder. Främst domineras fornlämningssbilderna i området av Blå rörs-området som har fått sitt namn efter det stora bronsåldersröset Blå Rör (Raä 19:1). Röset som ligger ca 130 m norr om utredningsområdet är det största på Öland med sina ca 40 m i diameter och 3 m i höjd och ingår i ett gränslinjebestämt forn-

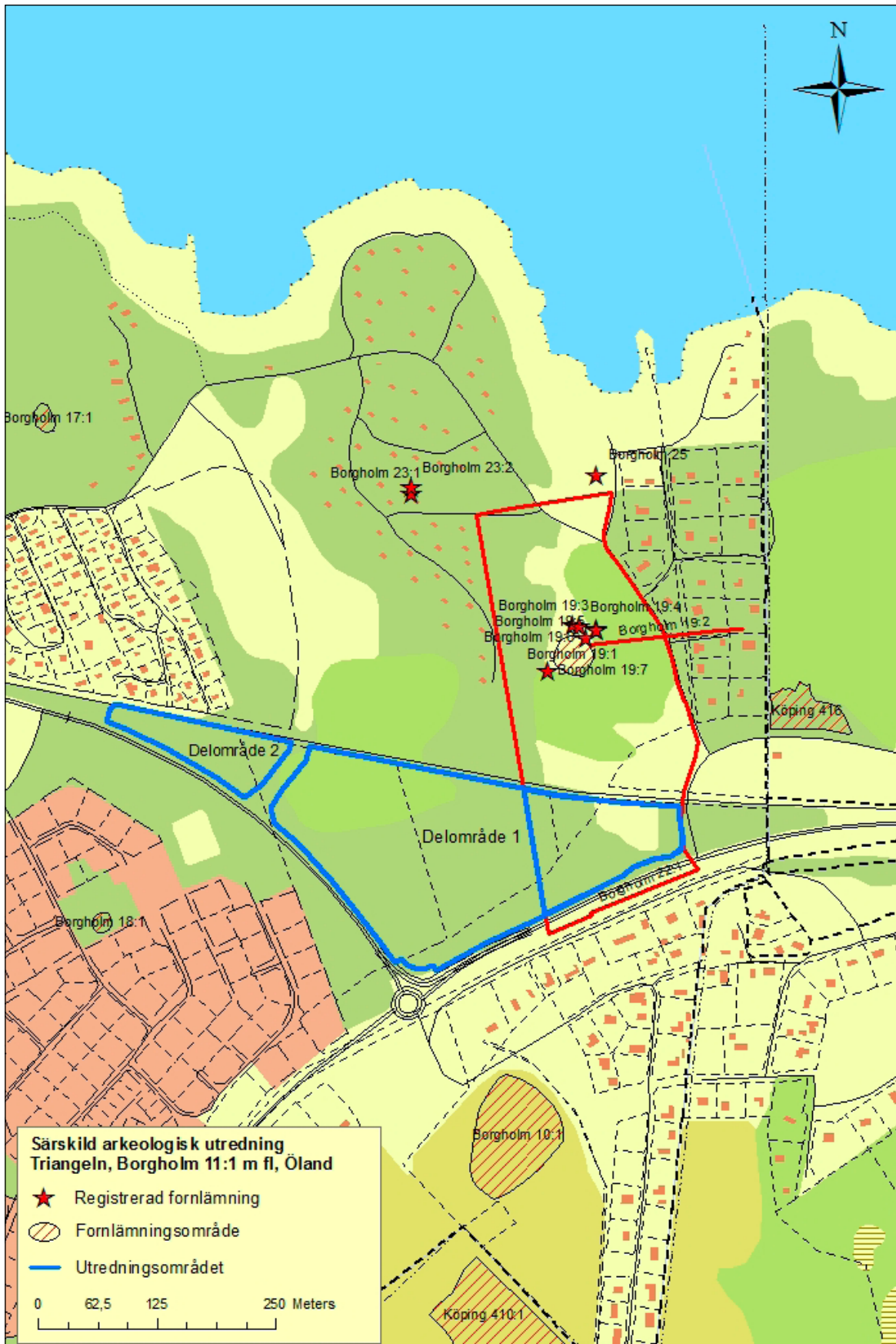

Fig.1. Översiktskarta utredningsområdet med närliggande fornlämningar.

minnesområde (Raä 22:1). Runt omkring röset finns ett antal markfasta block, varav några har skålgropar inristade. Inom området finns även en 20 m lång stensträng registrerad. Själva röset har undersökts vid två tillfällen, 1849 och 1927, och restaurerades vid det andra tillfället. Vid undersökningarna påträffades sammanlagt fem begravningar, både skelett- och brandgravar, från äldre och yngre bronsålder. Bland fynden märks bl. a en pincett daterad till period 5 och ett bronssvärd från period 4 (Gustawsson 1927, Schulze 2003).

Våren 2003 genomförde Kalmar läns museum en särskild utredning på fastigheten Borgholm 11:46 samt del av den nu aktuella fastigheten Borgholm 11:1. Utredningen påkallades av planerna för etablering av det bostadsområde som idag kallas Dovreviken och ligger direkt norr om det nu aktuella undersökningsområdet. I samband med utredningen genomfördes en kartstudie samt sökschaktning. Av de 10-tal schakt och provrutor som grävdes inom det 10 ha stora undersökningsområdet påträffades lämningar av arkeologiskt intresse endast i ett av schakten. Här framkom en härd, ca 0,6 meter i diameter, som innehöll skörbrända stenar, kol och några få brända ben. I samma schakt framkom även en kokgrop, ca 1,2 meter i diameter, som var 0,4 meter djup och fylld med tätt packade skörbrända stenar. Inga dateringar gjordes av anläggningarna men lämningarna tolkades som spår efter mer sporadiska vistelser, möjligen anlagda under bronsålder (Schulze 2003:14).

Hösten 2007 undersökte Kalmar läns museum ett s.k. kokgropsfält från äldre järnålder (Raä 416:1) som låg strax öster om Blå rör, knappt 150 m nordost om det aktuella utredningsområdet. Området innehöll ett stort antal likartade anläggningar i form av runda till ovala gropar som var fyllda med skärersten och kol. Övriga anläggningar bestod av stolphål och sotfläckar. Kokgropsfältet kunde dateras med hjälp av C¹⁴ till perioden ca 200 f Kr - 650 e Kr (Papmehl-Dufay & Alexandersson 2008).

Söder om utredningsområdet finns även ett stort antal stenåldersboplatser registrerade, varav flera har kunnat dateras till yngre stenål-

Fig.2. Blockrik terräng inom delområde 1.
Foto: Ulrika Söderström, KLM.

Fig.3. En av de röjda korridorerna på delområde 2.
Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

der genom de föremålsfynd som gjordes i samband med Ölandsprojektets inventering under senare delen av 1990-talet. Några av stenåldersboplatserna har sedan varit föremål för arkeologiska utredningar. Till exempel undersöktes 2007 en del av boplatzen Raä 410:1 där boplatslämningar i form av en möjlig brunn, stolphål, bearbetat trä och flinta samt ett ca 60 cm stort cirkelrunt förmodat kärl påträffades. Kärlet och en plank från brunnen C¹⁴-daterades till ca 2100-1900 f Kr, d.v.s. senneolitikum (Papmehl-Dufay 2008).

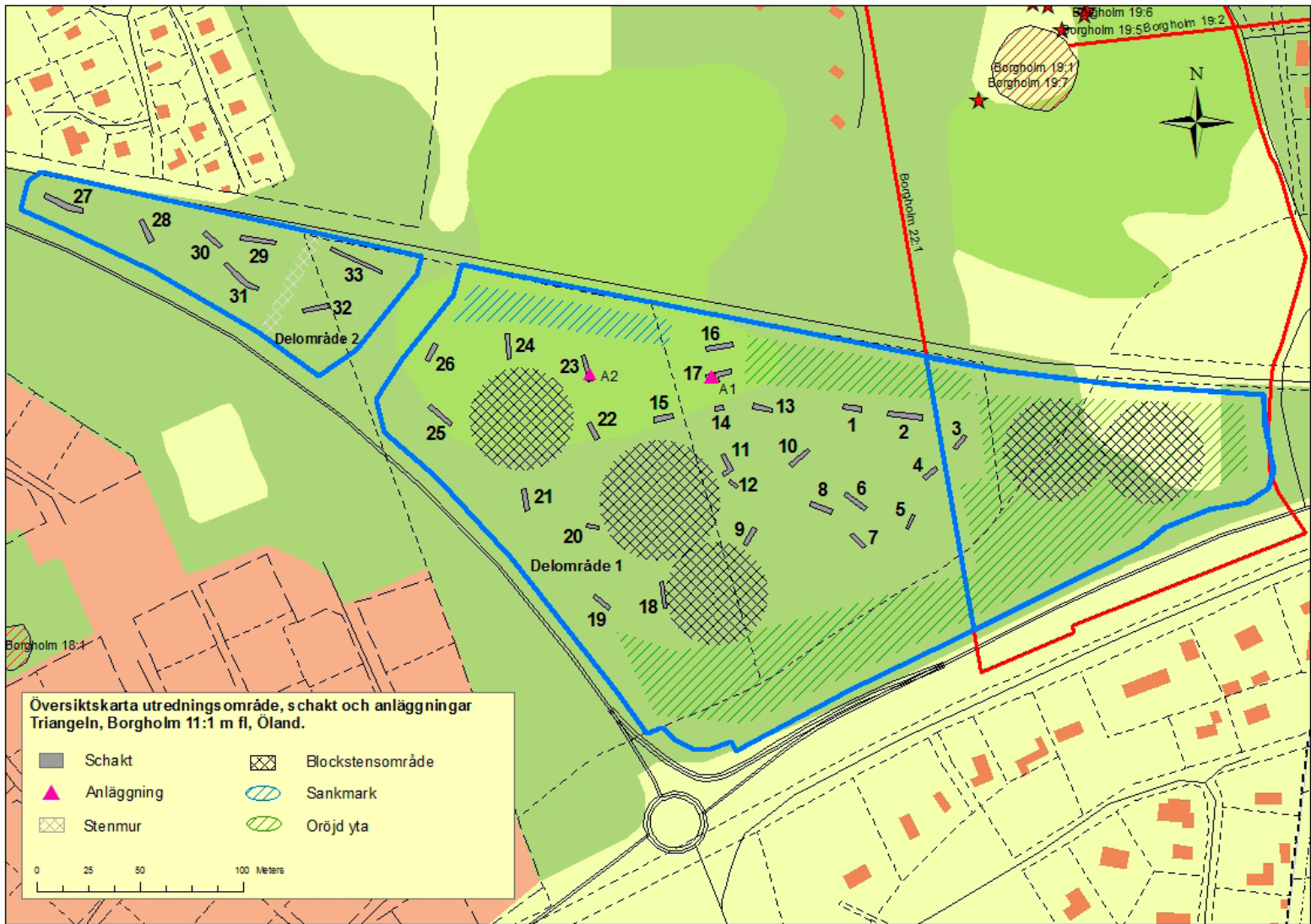

Fig.4. Översiktskarta schakt och anläggningar. Blockrika och vildvuxna partier där maskinen inte kunde komma in markeras med svart respektive grön skraffering på kartan.

Genomförande

Den totala utredningsytan uppgick till ca 65 000 m². Ytan delades naturligt upp i två delar av den väg som leder från den norra infarten till Borgholm och ner till det bostadsområde som ligger invid Dovreviken. Utredningen genomfördes med hjälp av sökschaktning med maskin och totalt drogs 33 schakt över ytan (fig.4). Inom delområde 1, det största och längst österut liggande, drogs sammanlagt 26 schakt medan det inom delområde 2, drogs 7 schakt. Längden på schakten varierade mellan ca 10-30 m beroende av hur terrängen såg ut. Schaktbredden inom delområde 1 motsvarade maskinskopans bredd om ca 2 m men då denna knäcktes och böjdes av på grund av den steniga marken byttes skopan till en något mindre inför fortsättningen på delområde 2 (fig.5). Samtliga schakt grävdes med rimliga intervall, med mellanrum på ca 20-30 m. Den blockrika terrängen medförde emellertid att avstånden mellan schakten på vissa ställen kom att bli större och några ytor kunde inte heller maskinen ta sig in i på grund av stenblocken. Dessa ytor är skrafferade i svart på översigtskartan (se fig.4). När indikationer på arkeologiska lämningar påträffades avbröts schaktningen och återupptogs ett 50-tal meter längre bort.

Inför utredningen hade kommunen stakat ut undersökningsområdet med käppar. Längs den del av området som avgränsas av infarten till Borgholm i söder samt i den östligaste delen av delområde 1 hade käppar satts ut för att markera den samfällda mark som kommunen inte fått ta i anspråk för bygget. I den del av

Fig.5. Den steniga och blockrika terrängen knäckte grävskopan. Bokstavligt talat. Foto: Ulrika Söderström, KLM.

ytan som låg längst österut var marken av den anledningen inte röjd. Området besiktigades till fots och även här bedömdes att marken var alldeles för belamrad av stora naturliga stenblock. Detta innebar en omöjlighet för maskinen att ta sig fram. Här drogs därför inte heller några sökschakt.

Inom delområde två hade två parallella korridorer röjts som schakten förlades i. Ytan skärmades av i öster av en stenmur som löpte i nord-sydlig riktning. Längst i söder hade man öppnat upp muren i samband med röjningen men i norr låg fortfarande muren kvar opåverkad (fig.6). Schaktningen företogs därför ge-

Fig.6. Stenmuren på delområde 2 där den var ogenombruten i den norra delen. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

nom att maskinen gick in i områdets södra del och drog schakt från väster och arbetade sig ut genom samma väg den gått in. Muren i den norra delen kunde därför lämnas intakt utan att påverka resultatet av schaktningen.

Samtliga schakt mättes in med GPS, fotograferades och beskrevs (se bilaga 1). Totalt

påträffades tre anläggningar vilka alla mättes in, dokumenterades och fotograferades. En av anläggningarna, det förmodade stolphålet A2 som påträffades inom delområde 1, undersöktes till 50 %, fotograferades och dokumenterades för att kunna fastställa dess fornlämningsstatus.

Resultat

Förutsättningarna för den arkeologiska utredningen kom i större utsträckning än väntat att påverkas av de markförhållanden som rådde inom utredningsområdet. Terrängen inom delområde 1 var oerhört svårtillgänglig på sina håll med dels större ytor, längst i nordväst, som var sura av vätan och på sina håll med stående vatten, dels och kanske främst på grund av de stora ytor som var belamrade med stora stenblock (fig.7). Både i söder och i öster medförde den täta vegetationen svårigheter för maskinen att ta sig in. De enormt blockrika partierna inom de centrala delarna av delområde 1 skapade i sin tur problem för maskinen att ta sig fram vilket av naturliga skäl kom att påverka hur många utredningsschakt som drogs inom området (fig.8).

Utredningen visade att det endast finns anläggningar av arkeologiskt intresse inom de norra delarna av delområde 1. I den del av området som i norr svagt sluttar ner mot väster framkom en rund härd (A1), ca 2,2 m i diameter (fig.9). Delar av anläggningen låg delvis i schaktkanten varför schaktet vidgades för att anläggningen skulle kunna dokumenteras. Formen var närmast rund med mycket tydliga konturer. I ytan fanns en hel del sot och förekomst av skörbränd och skärvig sten kunde noteras. Härden var anlagd i ett lager av beige, svallad sten som närmast skulle kunna beskrivas som ett strandvallslager, inte helt olikt det lager som påträffats i Köpingsvik (fig.10). Där utgörs stenåldersboplatsens (Raä 215) kulturlager av ett grovt strandvallsgrus som ibland

Fig.7. Översiktspå bilden visar delområde 1 mot sydväst, blockrikt och snårigt. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig.8. Storblockig del inom område 1 som maskinen fick problem att ta sig in på. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig.9. Anläggning A1, härden som framkom i den nordöstra delen av område I. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig.10. Det svallade gruslagret som härden framkom i. Profil från söder. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

– men inte alltid – är svart och fett i sin sammansättning. I Köpingsvik ligger lämningarna på mellan 9,5 och 12,5 meter över havet. Härden beskrevs och mättes in men undersöktes inte ytterligare då det bör ske vid en eventuell förundersökning.

Omkring 60 meter väster om det schakt där härden påträffades framkom ytterligare två möjliga anläggningar (fig.11). I den södra delen av schakt 23 påträffades en rund anläggning (A2), ca 0,3 m i diameter, med skärvig sten i ytan. Begränsningen var mycket tydligt rund i plan men då typen var svårbestämd enbart utifrån iakttagelserna i plan, snittades anläggningen för att fastställa dess karaktär (fig.12). Profilen visade en något oregelbunden anläggning, ca 0,15 m djup, med större naturlig sten i botten. Fyllningen utgjordes av svartbrun sand. I fyllningen kom enstaka kolbitar inblandat i materialet och ett eventuellt bergartsavlag.

Fig.11. De två anläggningarna som framkom i schakt 23. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig.12. Stolphålet, A2, efter snittning. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig.13. A3 som utgick efter genomgrävning. Tolkad som naturlig mörkfärgning vid stenarna. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Fig. 14. Del av område 2 där den förmodade åkerytan legat. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

I samma schakt framkom även en större, närmast rund, anläggning ca 0,8 meter i diameter. I ytan en mörkfärgning med tre större stenar, ca 0,25 meter i diameter. För att säkerställa om anläggningen var arkeologiskt intressant snittades den till 50 % (fig.13). Profilen visade en oregelbunden anläggning med ytterligare en sten i botten. Inga fynd påträffades. Anläggningen tolkades som en naturlig färgning.

Delområde 2 hade inte samma blockrika terräng utan marken här påminde mer om en äldre åkeryta (fig.14). Området låg lägre än delområde 1 och saknade i stort sett helt de stora blocken i skiktet under torven. Under torven kom generellt ett lager med grått morängrus innan undergrunden snabbt tog vid i form av beige, steril lera (fig.15). Vid schakt 33, i den södra korridoren, kunde konstateras att ytan förmodligen stenröjts vid något tillfälle och att den med sannolikhet rörde sig om en gammal åkeryta som avgränsats av stenvuren i väst. Inga anläggningar framkom på ytan.

Fig.15. Schakt 33, delområde 2. Ytan har förmodligen röjts på sten för odlingens skull. Foto: Nicholas Nilsson, KLM.

Tolkning och åtgärdsförslag

Den påträffade härden kan ha ett samband med de tidigare registrerade fornlämningarna i området, t ex kokgropsfältet (Raä 416:1) som undersöktes nordost om utredningsområdet 2007 eller de liknande lämningar som påträffades 2003 (Raä 23:1 och 23:2). Själva lämningstypen är i sig inte speciellt ovanlig för området då de flesta undersökningar som gjorts i närområdet just uppvisat en dominans för den typen av lämningar.

Trots detta kan det inte uteslutas att de nu påträffade lämningarna kan utgöra rester av en fornlämning som tidigare inte varit känd. Härden som påträffades i den norra delen av

området var anlagd i ett lager av beige, svallad sten som närmast kan beskrivas som ett strandvallslager. Lagret påminner om det kulturlager av grovt strandvallsgrus som överlagrar stenålderslämningarna i Köpingsvik (Raä 215:1). Där ligger lämningarna på en höjd över havet mellan 9,5 och 12,5 meter.

Trots att fast fornlämning berörs av arbetsföretaget anser Kalmar läns museum, på grund av det magra undersökningsresultatet, att vidare undersökningar är omotiverade. Länsstyrelsen i Kalmar län beslutar om vidare åtgärder.

Referenser

- Gustawsson, K-A. 1927. Ett öländskt bronsåldersröse. *Fornvännen*. Stockholm.
- Papmehl-Dufay, L & Alexandersson, K. 2008. *Ett kokgropsfält från äldre järnålder*. Arkeologisk rapport. Kalmar läns museum. Kalmar.
- Papmehl-Dufay, L. 2008. *Senneolitiska boplatzlämningar och våtmarkslager*. Arkeologisk rapport. Kalmar läns museum. Kalmar.
- Schulze, H. 2003. *Strandnära tomter vid Blå rör, Borgholm*. Arkeologisk rapport. Kalmar läns museum. Kalmar.

Tekniska och administrativa uppgifter

Länsstyrelsens dnr: 431-2968-09

Kalmar läns museums dnr: 33-219-09

Projektnummer KLM: A2010048

Uppdragsgivare: Borgholms kommun, Box 52, 387 21 Borgholm

Landskap: Öland

Kommun: Borgholm

Socken: Borgholm

Fastighet: Borgholm 11:1 m fl

Fornlämningsnr: Borgholm 22:1

Ekonomisk karta: 5H1a SÖ

X koordinat: 6305154

Y koordinat: 602381

M ö h: 5-10

Fältarbetstid: 12-14 april 2011

Antal arbetsdagar: 3

Maskintid: 24 tim

Personal: Ulrika Söderström, Nicholas Nilsson

Foto, Du nr: Du 182

Fynd: Inga fynd tillvaratogs vid utredningen.

Dokumentation: All dokumentation förvaras på KLM.

Inmätning: RTK. Koordinater och höjdangivelser i rikets koordinat-system SWEREF99_1630 och SWEREF99_TM.

Bilaga

Schaktbeskrivningar

SCHAKTBESKRIVNINGAR

Särskild arkeologisk utredning

Borgholm 11:1 m fl., 2011-04-12 – 2011-04-14

Delområde öst

Schakt 1, 9 m

Torv och matjordslager ca 0,22 m djupt, där-
efter rikligt med sten i ett lager ca 0,08-0,2 m,
beige siltig morän. Vatten pressas upp i schak-
tet. Djupkoll.

Schakt 2, 16 m

Torv och matjordslager med inblandad sten ca
0,25 m djupt, stensikt under torven. Kom-
pakt, mycket rikligt med sten. Åtföljt av beige,
siltig morän. Vatten pressas upp i schaktet.

Schakt 3, 7 m

Under torven vidtog ett kompakt grusigt sten-
skikt ca 0,02-0,025 djupt. I botten kom större
jordfasta block ca 0,5 m i diameter som störst.
Skiktet var alunrött i färgen.

Schakt 4, 7 m

Torv och stensikt ner till ca 0,5 m. Därefter
siltig morän 0,35 m. Berggrund på 0,85 m.
Djupkoll.

Schakt 5, 6,5 m

Torv och stensikt ner till 0,3 m. Stensikt av
grovt grus, alunrött. Blåbeige, kompakt siltig
lera i botten, skiktad.

Schakt 6, 12 m

Torv, jord och stensikt ner till 0,3 m. Sten-
skiktet blev tunnare och stenstorleken mindre,
närmast stenkross längre ner i schaktet. Beige,
siltig lera i botten. Djupkoll.

Schakt 7, 7 m

Torv, jord och stensikt ca 0,3 m djupt, större
stenar i skiktet ca 0,2-0,4 m. Beige, siltig lera.

Schakt 8, 10 m

Torv, matjord och större sten 0,2-0,4 m djupt,
därefter beige, siltig lera.

Schakt 9, 10 m

Torv, matjord och större sten 0,2-0,4 m djupt,
därefter beige, siltig lera.

Schakt 10, 11 m

Torv, jord och sten ner till 0,3 m. Större sten ca
0,4, därefter beige, siltig lera.

Schakt 11, 5 m

Torv, jord och mycket sten ner till 0,3 m. Invid
stenblocket större, grövre stenar ca 0,3-0,5 m
stora. Mindre stenar ju längre bort från block-
et man kom i schaktet, ca 0,1-0,25 m.

Schakt 12, 12 m L-format

Torv, jord och sten ner till 0,3 m. Närmast
grovt lager med sten, bitvis stora block. Däref-
ter beige, grusig och siltig morän.

Schakt 13, 9 m

Torv, jord och sten ner till 0,2 m. Under torv
och jord vidtog en veritabel stenmatta. Morän
med mycket sten. Beige-orange siltig lera.

Schakt 14, 7 m

Torv, jord och sten ner till 0,2 m. Grov morän
i övergången till steril. Beige-orange siltig lera.
Bitvis strandvallssten.

Schakt 15, 9 m

Torv och jord ner till 0,15. Därefter ett grusla-
ger, alunrött ca 0,01-0,03 m i diam stora ste-
nar. Strandvallsgrus. Beigeröd siltig lera.

Schakt 16, 12 m

Torv och jord ner till 0,15. Därefter ett tjockt gruslager, alunrött ca 0,5 m i diam stora stenar. Strandvallsgrus. Beigeröd siltig lera.

Schakt 17, 12 m

Tunt torvlager följt av ett tjockare gruslager, minst 1 m djupt. Påminner om klapperstenslagret som finns i Köpingsvik. Strandvall. Schaktet utvidgades vid påträffandet av en stor härd, A1.

Härd, A1.

2 m i diam. Rund form. Mycket tydlig form med stor mängd sot och förekomst av skörbränd sten i ytan. Skärvig sten som till viss del av 0,2 m i diam stor, anlagd i beige svallad sten i backe.

Schakt 18, 12 m

Torv och jord ner till 0,2. Större stenar om ca 0,2-0,5 m i diam kom under torven i riklig mängd ned till sterilen som utgjordes av beige siltig lera. Oerhört blockrikt område.

Schakt 19, 9 m

Samma som schakt 18.

Schakt 20, 5 m

Samma som ovan.

Schakt 21, 10 m

Torv, jord och enstaka större stenar ner till ca 0,35 m. Därefter snabbt tilltagande beige lera.

Schakt 22, 8 m

Torv ner till 0,1 därefter morängrus med större stenar ca 0,3 m i diam. Före steril ett grunt, ca 0,05 m djupt beige-orange siltigt gruslager. Steril av beige lera.

Schakt 23, 13 m

I den södra delen av schaktet kom två anläggningar i form av mörkfärgningar direkt under torven i det flammiga sandlager som följde. Torv och rötter ner till ca 0,2 m därefter ett 0,15 m djupt grått sandlager följt av 0,4 m djupt khakibeige sandlager. I botten beige lera.

Stolphål? A2

0,3m diam. Rund i plan med skärvig sten i ytan. Mycket tydlig rund begränsning i den halva som snittades. Större naturlig sten i botten. Enstaka kolbitar i fyllningen som var svartbrun. Något oregelbunden i profil, ca 0,12 m.

Naturlig anläggning A3

Större, oregelbundet rund färgning, ca 0,8 m i diam med större stenar i ytan. Oregelbunden profil med ytterligare sten i botten. Tolkas som naturlig färgning vid stenar.

Schakt 24, 11 m

Torv och rötter ner till 0,2 m. Större stenar mot botten. Därefter grått sandlager, ca 0,15 m djupt följt av khakibeige sandlager. Steril av beige lera.

Schakt 25, 14 m

Torv och rötter blandat med gråbrun sand ca 0,2 m. Därefter flammig, brun khakifärgad, lite grövre sand. Därunder betongfärgad, grusig lera. Stora stenar i alla lager i storleken ca 0,3-1,3 m i diam.

Schakt 26, 8 m

Torv och rötter blandat i gråbrun lera, gegigt. Hårt packat med stora stenar i alla lager 0,3-1,3 m i diam. Stenarna förstörde skopan på maskinen som böjde sig fullkomligt i detta schakt.

Delområde väst

Schakt 27, 21 m

Torv och rötter ner till 0,15 m. Grått sandlerigt lager följde efter ca 0,1 m. Undergrund av beige lera. Stenigt genom alla lager, storlek ca 0,2-0,4 m i diam.

Schakt 28, 11 m

Samma som schakt 27.

Schakt 29, 17 m

Samma som schakt 27. Det grå sandiga lerlagret djupare här, ca 0,25 m.

Schakt 30, 10 m

Torv och rötter ner till ca 0,13, därefter grårödaktigt morängrus ca 0,5 m tjockt. I botten beige lera. Rikligt med större sten, storlek ca 0,3-0,4 m i diam.

Schakt 31, 19 m

Torv och rötter ca 0,1 m, därefter grått grovt morängrus med mycket sten i storleken 0,2-0,8 m i diam. Beige steril lera i botten.

Schakt 32, 12 m

Samma som schakt 31.

Schakt 33, 25 m

Stenröjt! Förmodligen en gammal åkeryta. 0,1 m torv och rötter, därefter brunaktigt sandigt, lite grusigt matjordslager ca 0,2 m. Därefter beige sandig lera.

Adress

Box 104, S-391 21 Kalmar

Telefon

0480-45 13 00

Fax

0480-45 13 65

E-post

info@kalmarlansmuseum.se